

paa een Gang har opdaget disse Losseplad-
sers Uheldighed, thi disse Lossepladser have
saamænd været omkring Kjøbenhavn i hele
den Tid, jeg har kjendt Kjøbenhavn, og det
er nu nogle og tredive Aar siden, jeg første
Gang saa her, nemlig som Artillerist. Det
undrer mig, at disse Lossepladseres Farlighed
først nu er gaaet op for Alle. Derved er
jeg kommen til at se paa Sagen saaledes, at
man i dette Tilfælde, som i saa mange an-
dre, skal tage Spørgsmaalet med noget mere
Sindero, end det synes, man tager det, og
jeg giver ikke Pressen saa ganske lidt Skyld
for, hvad der er kommen ud, idet Pressen
har været ligesaa syg efter at give Folk
Meddelelser om denne Svinepest, som Folk
har været nysgjerrige efter at faae Meddelelser
derom. Folk har næsten havt ligesaa megen
Appetit derpaa, som før paa den læfreste
Svinefleg. Man har i det Hele taget, synes
jeg nok, søgt at gjøre loblig meget ud af det.
Jeg er ogsaa endnu noget i Tvivl om, hvor-
vidt Veterinæerne i Virkeligheden ere saa
ganske sikke i deres Sag. Det er jo ikke
første Gang, at vore Veterinæere have fej-
let, og det vil vist heller ikke blive den sid-
ste, men selv om de skulde have feilet, er det
jo menneskeligt. Jeg begrundet min Mis-
tanke derpaa, at man ser Sygdomme hos
andre Dyr, som man maaste har kjendt i 50
Aar — jeg selv kan da huske den i 40 —
og som man stadig er vedbleven at kalde
smitsomme, men som jeg af praktisk Erfaring
veed, ikke ere smitsomme. Jeg sigter her til
Rygmarvstysfus hos Hestene. Det interes-
serer mig stadig at se i Bladene, at nu er
der udbrudt Rygmarvstysfus hos Hestene der
eller der, og selvfølgelig er denne Besætning
asspærret. Det er mig ikke bekjendt, at Dyr-
lægerne her have været i Stand til at finde
noget Middel til at kurrere for Rygmarvst-
tysfus, men det er mig bekjendt, at der er
Andre, som kunne kurrere derfor; det er mig
saaledes bekjendt, at der var en Mand — jeg
veed ikke, om han er død — der havde Til-
ladelse til at kurrere for den Sygdom i
Hjørring Amt. Tuberkulosen hos Kvæget
synes jeg næsten, der kunde være mere
Grund til at kalde for en Pest end forskjel-
lige andre Sygdomme, thi den har vist sig
at være virkelig smitsom, men i det forelig-
gende Tilfælde tror jeg, det er nødvendigt
at tage saa varsom som muligt paa Sagen,
indtil man ser, om det ikke gaar med den
som med Sygdommene hos Menneskene, f.
Ex. naar der udbræder Skarlagensfeber,
Mæslinger o. s. v. Saadan en Sygdom
kan falde ned hist og her, men derfor kan
man ikke sige, at det er en Pest. Ligesaa kan
jeg det gaar her med Svinene. Nu er det virkelig

saadan, at saafnart man faar et sygt Svin,
tror man strax, det er besægt med Svine-
difteritis eller Svinepest. Og man gaar saa
vidt her, at man endogsaa vil have et meget
skarpt Tilsyn paa Landet, et Tilsyn, som
jeg for Næsten ikke, før jeg hørte det ærede
Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds
(Klein), havde tænkt saa meget over og der-
for ikke tænkt vilde blive saa flent, som det
i Virkeligheden lader til. Jeg skulde saa til
at læse § 4 igjennem igjen, og saae da, at
der kunde lægges ikke saa lidt ind deri, det
kunde blive til ikke ubetydelig Gene for de
Mænd, som der blev Tale om, og i Virke-
ligheden kunde det slet ikke paralleliseres med
det at synse Skorstene, som det ærede Med-
lem for Kjøbengavns Amts 4de Valgkreds
(Hørup) talte om. Dette foregaar jo
kun to Gange om Aaret, medens
egentlig Ingen her kunde være sikker paa,
om det ikke blev hver Dag, navnlig da,
naar man skulde gaa saa vidt, som det
ærede Medlem mente, med Hensyn til Til-
synet med Svinestier paa Landet. Jeg skal
ikke sige Noget derom mere, end hvad
den ærede Indenrigsminister har udtalt der-
imod. Jeg er sikker paa, at dersom det
nogensinde har været unødvendigt, er det
det i dette Dieblit for den største Del af
Landets Bedkommende. Om det skulde være
anderledes i det ærede Medlems Valgkreds
kjender jeg ikke, det er jo saa nær ved Kjø-
benhavn, men i det øvrige Land er jeg sik-
ker paa, at man ikke trænger til det. Med
det Samme jeg kommer til at omtale dette
Tilsyn, skal jeg sige til det ærede Medlem
for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Han-
sen), at jeg tror han tog den Sag noget
for alvorligt. Jeg opfattede Udtalelsen fra
det ærede Medlem for Odense Amts 3die
Valgkreds (Berntsen) som en Spøg af lig-
nende Art, som man ofte har brugt her i
Thinget, og anderledes tror jeg ikke heller,
at den godt kunde opfattes. Derfor tror
jeg, han tog det for alvorligt og gjorde
Spørgsmaalet større end der egentlig var
Anledning til. Men der var en anden Ting,
som det ærede Medlem for Odense Amts 3die
Valgkreds sagde, og som jeg vil sige to Ord
til, og det var, at det var en bekjendt Sag,
at de fleste Ildbrande opstod ved Skor-
stensild. Nei, hele Sagen er den, at det
netop ikke er en bekjendt Sag, men Skor-
stenene faae tidt Skylden for Ildsvaade,
som Bedkommende maaste selv er den, der
har Skyld i. Det er i det Hele mærkeligt
med Ildbrande, at de staa i ikke liden For-
bindelse med daarlige Aar; det kan statistisk
godtgjøres. En Ting skal jo have Skylden,
og saa er det saa nemt at give Skorstenen